

Biti drugačen v svetu, ki me obdaja

Kako se počutimo v svetu, v katerem živimo, je odvisno od vsakega posameznika. Nekateri pred svetom skrivajo identiteto in si ne upamo pokazati, kdo v resnici smo. Bojimo se reakcije tega sveta in ljudi, ki nas obdajajo. Drugi pa z veseljem kažejo svojo drugačnost in jim ni mar za mnenje drugih.

Biti drugačen in pokazati, da si drugačen, je velik korak v osebnotnem razvoju. Biti pogumen in brezskrben je želja vsakega izmed nas. Ampak včasih se je lažje skriti pod maske in biti to, kar drugi pričakujejo od nas. Drugačnost še vedno ni cenjena dovolj in premalo je ljudi, ki bi cenili to, da nismo vsi enaki. Človek ni lutka, narejena v tovarni. Človek ni brez čustev in brez svoje osebnosti. Vendar pogosto svoja čustva skrivamo. Ne izrazimo svojega mnenja in mišljenja, saj nas je strah posledic. Kdo smo in kaj bomo, se odločimo sami. Ampak izraziti to, kar smo, je težko. Ne najdemo se v svetu in iščemo samega sebe. V notranjosti smo razcepljeni na dva dela in ne vemo, kateri del sebe bi pokazali drugim. Zakaj je sploh tako? Ne bi bil svet veliko bolj pester, če bi vsak izmed nas bil to, kar je v resnici? Zakaj je nekdo, ki samo prikimava, bolj priljubljen od nekoga, ki pove, kaj si v resnici misli.

Ljudje nismo enostavna bitja. Nismo živali, ki se bojijo za svoje življenje. Ljudje smo enaki, po drugi strani pa tako različni. Imamo čustva, imamo svoje mnenje. Zakaj se tako bojimo mnenja drugih? Drugi niso tisti, ki naj bi nas ocenjevali in kritizirali. Drugi niso tisti, ki bi nas morali sprejeti. Sprejeti se moramo mi sami. Všeč si moramo biti taki, kakršni smo. Skrivanje boli in sama to zelo dobro vem. In vse to, kar skrivamo pod masko, se kopiči. Nekega dne moramo sneti masko, saj bolečina v nas ni več vzdržna. Hm, kaj če je takrat prepozno? Ljudje trpimo, ampak ne zaradi drugih, zaradi sebe. Živimo v svetu, ki se zdi svoboden, ampak sami si ustvarjamo ječo. Smo kot zaporniki, ki so zaprti v prostoru, samo da je naša celica naša notranjost. Zakaj ne bi odprli sebe in si s tem olajšali življenje. Ne bi bilo lažje, če bi svet vedel, kdo v resnici smo?

Vsak ima svoje težave in skrivnosti. Seveda ne moremo vsega razodeti. Vendar pokazati, kdo smo, bi morala biti najlažja stvar na svetu. Imeti nekoga rad in ga sprejeti takšnega, kakršen je. Zakaj se poskušamo spremeniti za druge? Zakaj ne verjamemo, da smo drugim všeč, če smo iskreni in se ne skrivamo. Vsi bi morali imeti nekoga, ki bi nas cenil, ne glede na to, kakšne volje smo, ali smo nasmejani ali objokani. Na žalost to ni tako enostavno. Vedno se bo našel nekdo, ki ne ustreza našim merilom, in družba je zasnovana tako, da si bo našla nekoga, ki je glavni in mu bo sledila. Ne živimo v svetu, ki bi moral imeti voditelja, ostali pa bi biti podložniki. Vsi naj bi imeli svobodno možnost izbire, da delamo tisto, kar menimo, da je najbolje za nas. Kdo smo in kdo želimo biti, ne bi smelo biti pogojeno z mnenjem drugih. Razmišljati s svojo glavo in se ravnati po nagonu sta najlepši lastnosti človeka. Ustvarili smo svet, ki v resnici ni tako svoboden in prijazen, kot mislimo, da je. Menim, da bi, če bi vsak izmed nas odprl sebe, odprl svoje mišljenje in sprejel nekoga, ki misli drugače, bil svet mnogo lepši. In drugačnost ne bi smela biti nekaj, česar se bojimo.